

Spørgsmål nr. 4:

»Af det i den endelige betænkning side 275-276 optrykte notat af 12. juli 1994 fra Rigsrevisionen til statsrevisorerne fremgår det af pkt. 5, at Rigsrevisionen har tilkendegivet en forventning om, at ministeren vil foranledige en uvildig undersøgelse af sagen om FFA og SFF.

Hvornår og hvordan vil ministeren opfylde denne forventning hos Rigsrevisionen?»

Svar:

Pkt. 5 i det nævnte notat fra Rigsrevisionen til statsrevisorerne er sålydende:

»5. Arbejdsministeren har noteret sig, at rigsrevisor som opfølgning skal afgive en ny beretning. Desuden har arbejdsministeren i forbindelse med 1. behandling af B 94 om forslag til folketingsbeslutning om tilbagetrækning af anerkendelsen af FFA tilkendegivet en positiv indstilling over for en uvildig undersøgelse af sagen, hvis Folketinget mener, at der er behov herfor.

Hvis dette skulle medføre, at der gennemføres to sideløbende undersøgelser om samme emne, vil der ved tilrettelæggelse af Rigsrevisionens undersøgelse blive taget hensyn hertil.«

Det fremgår således ikke af pkt. 5, at Rigsrevisionen har forventninger om, at jeg vil foranledige den nævnte undersøgelse i sagen.

Som det fremgår af punkt 5, tilkendegav jeg under 1. behandling af B 94, at jeg ville være positivt indstillet over for endnu en undersøgelse af FFA-sagen, hvis Folketinget mener, at der er behov herfor.

Jeg tilkendegav også under 1. behandling af B 94, at jeg ikke selv finder det påkrævet med en ny undersøgelse, der ligger ud over de undersøgelser, Rigsrevisionen og statsrevisorerne har foretaget.

B 94 bortfaldt uden at blive færdigbehandlet, og jeg har derfor ikke set nogen grund til at gå videre med sagen.

For god ordens skyld skal jeg bemærke, at jeg har fuld tillid til, at Rigsrevisionen – også i denne sag – foretager en *uvildig* undersøgelse – et synspunkt, som jeg forventer at Folketinget er enig i.

Spørgsmål nr. 5:

»Statsrevisorernes bemærkninger til sagen i

den endelige betænkning skal ses i sammenhæng med de bemærkninger, de angav i selve beretningen om FFA og SFF (side 67). Dengang udtalte statsrevisorerne:

»Statsrevisorerne finder det samtidig nødvendigt at indskærpe over for arbejdsministeren, at direktoratet burde have benyttet sine beføjelser på et tidligere tidspunkt, så snart de første tegn på misbrug dukkede op.«

Nu tilkendegiver statsrevisorerne i den endelige betænkning:

»Statsrevisorerne finder, at arbejdsministeren har modtaget tilstrækkelig mange oplysninger m.h.t. uretmæssig administration og derfor burde have grebet ind på et tidligere tidspunkt. Dette giver statsrevisorerne anledning til at indskærpe ministerens ansvar for at føre tilsyn, og at ministeren sikrer, at en tilsvarende situation ikke opstår igen.«

Hvor kraftig en påtale skal ministeren have, før sagen tages op og der foretages det fornødne til at få den bragt til afslutning?»

Svar:

Mine skriftlige bemærkninger til statsrevisorernes beretning nr. 10/1992 er gengivet på side 273-274 i statsrevisorernes endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1992.

Jeg har noteret mig den citerede tilkendegivelse fra statsrevisorerne i statsrevisorernes endelige betænkning.

Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til mine ovenfor nævnte bemærkninger til statsrevisorerne, kan jeg tilføje, at der i foråret 1994 blev gennemført en større tilsynsundersøgelse, der blev ledet af revisionsfirmaerne Price Waterhouse/Seier-Petersen og City Revision A/S.

Revisorernes hovedkonklusion lyder således:

»Generelt er det efter gennemgang og vurdering af kommissoriets punkter vor opfattelse, at der ikke sker et økonomisk misbrug af FFA via administrationsfællesskabet med SFF.

Samadministrationen mellem FFA og SFF er efter vor opfattelse nu indskrænket til et niveau, hvor yderligere adskillelse under de givne omstændigheder næppe vil være mulig uden væsentlige meromkostninger til følge. Fælles udnyttelse af personale, lokaler og servicefunktioner vil i relation til en deling af omkostninger mellem to parter altid være forbun-